Algemeen

Werken met *floating point* getallen in doctests

Als een functie een *floating point* getal teruggeeft, dan kan dit problemen opleveren als je de correctheid van de functie wilt testen aan de hand van een doctest. Doctests voeren immers een exacte match uit tussen de string die het resultaat voorstelt in de doctest, en het resultaat dat door de functie wordt uitgeschreven of teruggegeven. Hiervoor wordt het resultaat van de functie eerst omgezet naar een string. Bij de vergelijking van de twee strings wordt dus geen rekening gehouden met afrondingsfouten die kunnen optreden bij het werken met *floating point* getallen. Deze afrondingsfouten zijn het gevolg van de beperkte precisie waarmee computers reële getallen kunnen voorstellen.

```
>>> 0.1
0.1
>>> 0.1 + 0.1 + 0.1
0.30000000000000004
```

Als bij het uitvoeren van een doctest de verwachte uitvoer (een string) niet exact overeenkomt met de stringvoorstelling van het resultaat dat door de functie wordt teruggegeven, dan beschouwt de doctest het resultaat als verkeerd.

Dodona houdt hier wel rekening mee. Tenzij anders vermeld in de opgave, controleert Dodona of het resultaat van een functie die een *floating point* getal teruggeeft (hetzij direct, hetzij als element van een collectie) correct is tot op 6 cijfers na de komma. Dit komt ongeveer neer op het schrijven van een doctest volgens het volgende stramien.

```
def vermenigvuldig(x):

    """
    >>> abs(vermenigvuldig(0.1) - 0.3) < 1e-6
    True
    """

    return 3 * x
```

Veranderlijke argumenten doorgeven aan functies

Als je een veranderlijk (*mutable*) object als argument doorgeeft aan een functie, dan kan die functie het object *in place* wijzigen. Dat kan expliciet de bedoeling zijn, maar soms is het niet wenselijk dat waarden die aan een functie doorgegeven worden, gewijzigd worden tijdens het uitvoeren van de functie.

Stel bijvoorbeeld dat we een lijst (`list`) doorgeven aan een functie. Wat we dan eigenlijk doorgeven aan de functie is een verwijzing naar die lijst en geen kopie van de lijst (*call by reference* in plaats van *call by value*). Hierdoor wordt de parameter waaraan de lijst wordt toegekend een alias voor de lijst, en kan de functie dus de lijst zelf wijzigen (lijsten zijn veranderlijke datastructuren).

```
>>> def aanpassen(lijst, element):
...     lijst.append(element)
...     return lijst
...
>>> lijst = ['a', 'b']
>>> aangepast = aanpassen(lijst, 'c')
>>> aangepast
['a', 'b', 'c']
>>> lijst
['a', 'b', 'c']
```

In het voorbeeld hieronder maken we eerst een kopie van de lijst die aan de functie werd doorgegeven. Daarna

passen we de kopie aan, maar dus niet de originele lijst. Een kopie van een lijst maken, kan je bijvoorbeeld met behulp van *slicing* (`lijst[:]`) of aan de hand van de ingebouwde functie `list` (`list(lijst)`).

```
>>> def aanpassen(lijst, element):
...     kopie = lijst[:]
...     kopie.append(element)
...     return kopie
...
>>> lijst = ['a', 'b']
>>> aangepast = aanpassen(lijst, 'c')
>>> aangepast
['a', 'b', 'c']
>>> lijst
['a', 'b']
```

De Python Tutor geeft je een grafische voorstelling van het verschil tussen bovenstaande voorbeelden:

- voorbeeld zonder kopie
- voorbeeld met kopie

Omdat we de verwijzing naar de originele lijst die aan de functie werd doorgegeven niet meer nodig hebben, kunnen we de functie `aanpassen` uit bovenstaand voorbeeld ook op de volgende manier hierschrijven.

```
def aanpassen(lijst, element):
    lijst = lijst[:]
    lijst.append(element)
    return lijst
```

Hierbij wordt de verwijzing van de variabele `lijst` naar de originele lijst die aan de functie `aanpassen` wordt doorgegeven, vervangen door een verwijzing naar een kopie van de lijst. Deze vervanging is enkel zichtbaar binnen de functie, omdat de variabele `lijst` een lokale variabele is van de functie `aanpassen`. Ook dit voorbeeld kan je bekijken aan de hand van de Python Tutor.

Elementen van een lijst groeperen

Er zijn verschillende mogelijkheden om een lijst van elementen op te delen in groepen van elk n elementen. Je kunt bijvoorbeeld een *list comprehension* gebruiken.

```
>>> lijst = ['a', 'b', 'c', 'd', 'e', 'f', 'g', 'h']
>>> [(lijst[i], lijst[i + 1]) for i in range(0, len(lijst), 2)]
[('a', 'b'), ('c', 'd'), ('e', 'f'), ('g', 'h')]
```

Je kunt echter ook de ingebouwde functie `zip` gebruiken die twee of meer lijsten simultaan overloopt. De iterator geeft telkens een tuple terug met de elementen op de i-de positie in elk van de lijsten die aan de functie `zip` doorgegeven worden.

Als je dan de lijst met de elementen op de even posities (`lijst[::2]`) en de lijst van de elementen op de oneven posities (`lijst[1::2]`) simultaan overloopt met de ingebouwde functie `zip`, dan krijg je net hetzelfde resultaat.

```
>>> lijst = ['a', 'b', 'c', 'd', 'e', 'f', 'g', 'h']
>>> list(zip(lijst[::2], lijst[1::2]))
[('a', 'b'), ('c', 'd'), ('e', 'f'), ('g', 'h')]
```

All en any

De ingebouwde functies `all` en `any` kunnen gebruikt worden om een lijst van Booleaanse waarden (`bool`) om te zetten naar één Booleaanse waarde. De functie `all` geeft `True` terug als en slechts als alle waarden uit de lijst `True` zijn. De functie `any` geeft `True` terug als en slechts als de lijst minstens één keer `True` bevat.

```
>>> a = ['True', 'True']
>>> b = ['True', 'False']
>>> c = ['False', 'False']
>>> d = ['True', 'True', 'True', 'False']
>>> e = ['False', 'True', 'False', 'False']

>>> all(a)
True
>>> all(b)
False
>>> all(d)
False

>>> any(b)
True
>>> any(c)
False
>>> any(e)
True
```

Controle of bepaalde voorwaarden gelden

Soms moet je in een programma uitdrukkelijk nagaan of er aan bepaalde voorwaarden voldaan is, en moet je programma reageren als één van de voorwaarden geschonden is. Eén van de manieren waarop je dit kunt doen is door een `assert` statement te gebruiken.

```
>>> x = 2
>>> y = 2
>>> assert x == y, 'beide getallen zijn niet gelijk'
>>> x = 1
>>> assert x == y, 'beide getallen zijn niet gelijk'
Traceback (most recent call last):
  File "<stdin>", line 1, in <module>
AssertionError: beide getallen zijn niet gelijk
```

De algemene syntaxis van een `assert` statement is

```
assert <voorwaarde>, <boodschap>
```

Het `assert` statement controleert of er aan de voorwaarde voldaan is. Als dat niet het geval is, dan zal er een `AssertionError` opgeworpen worden met de boodschap (`str`) die wordt meegegeven op het einde van het `assert` statement. Als deze uitzondering (Engels: *exception*) niet wordt opgevangen (wat voor deze cursus altijd het geval zal zijn), dan wordt de uitvoer van de code ook beëindigd (*runtime error*) met een melding van de `AssertionError`.

ISBN

De stringmethode `join`

De stringmethode `join` kan gebruikt worden om alle strings in een *iterable object* (bv. een lijst) samen te voegen tot één enkele string. Hierbij worden alle strings van het *iterable object* samengevoegd, van elkaar gescheiden door een scheidingsteken waarop de stringmethode `join` wordt aangeroepen.

```
>>> lijst = ['a', 'b', 'c']
>>> ' '.join(lijst)
'a b c'
```

```
>>> ''.join(lijst)
'abc'
>>> '---'.join(lijst)
'a---b---c'
>>> ' - '.join(lijst)
'a - b - c'
```

Lineup

De lijstmethode `insert`

De lijstmethode `append` kan gebruikt worden om een nieuw element toe te voegen aan het einde van een lijst. De lijst methode `insert` laat toe om een element toe te voegen op een aangegeven positie in de lijst. Als de positie die wordt doorgegeven aan de lijstmethode `insert` groter dan of gelijk is aan de lengte van de lijst, dan wordt het element achteraan de lijst toegevoegd.

```
>>> lijst = []
>>> lijst.insert(0, 'a')
>>> lijst
['a']
>>> lijst.insert(0, 'b')
>>> lijst
['b', 'a']
>>> lijst.insert(1, 'c')
>>> lijst
['b', 'c', 'a']
>>> lijst.insert(10, 'd')
>>> lijst
['b', 'c', 'a', 'd']
```

Koninginnen, paarden en pionnen

Specifieke info

Om te bepalen welke plaatsen bedreigd worden door de koningin, moeten er 8 richtingen gecontroleerd worden. Hiervoor kun je eerst een lijst aanmaken met alle mogelijke richtingen.

```
richtingen = [(0, 1), (1, 0), (0, -1), (-1, 0), (1, 1), (1, -1), (-1, 1), (-1, -1)]
```

Waarbij voor `(r, k)` `r` overeenkomt met de verandering in rij (1 is omlaag, -1 is omhoog) en `k` overeenkomt met de verandering in kolom (1 is naar rechts en -1 is naar links). Zo komt `(0, 1)` overeen met de positie rechts en `(1, -1)` met de positie links onder.

Vervolgens kun je een lus schrijven die de richtingen overloopt en gegeven de verandering in rij en kolom, het stuk code uitvoert dat bepaalt welke posities door een koningin bedreigd worden in die richting.

Spoorhekcodering

Geneste lijsten initialiseren

Een rooster met m rijen en n kolommen kan voorgesteld worden door een lijst `l` van m lijsten, waarbij iedere lijst uit `l` n elementen bevat. Stel bijvoorbeeld dat je een rooster van 3 rijen en 2 kolommen wil maken, waarbij elk element uit het rooster een lege string is. Dit kan je doen door *list comprehensions* te gebruiken.

```
>>> m = 3
>>> n = 2
>>> rooster = [['' for _ in range(n)] for _ in range(m)]
>>> rooster
[['', ''], ['', ''], ['', '']]
>>> rooster[0][0] = 'A'
>>> rooster
[['A', ''], ['', ''], ['', '']]
```

In veel gevallen kan je ook de vermenigvuldigingsoperator `*` gebruiken om een lijst van een bepaalde grootte aan te maken, waarbij elk element van de lijst hetzelfde is. Maar als dit element mutable is, dan kan dit vreemde resultaten opleveren.

```
>>> m = 3
>>> n = 2
>>> [''] * m
['', '', '']
>>> rooster = [[''] * n] * m
>>> rooster
[['', ''], ['', ''], ['', '']]
>>> rooster[0][0] = 'A'
>>> rooster
[['A', ''], ['A', ''], ['A', '']]
```

Zoals je kan zien, wordt er bij het plaatsen van een `A` op positie `[0][0]` in het rooster ook een `A` geplaatst op posities `[1][0]` en `[2][0]`. De reden hiervoor is dat de vermenigvuldigingsoperator `*` aliassen maakt van de lijst, waardoor zowel `rooster[0]`, `rooster[1]` als `rooster[2]` verwijzen naar hetzelfde lijstobject. Als je dus één lijst aanpast, pas je ze allemaal aan. Dit kan je goed zien als je gebruik maakt van de Python Tutor.

Specifieke info

Voor het coderen kan volgend schema gebruikt worden:

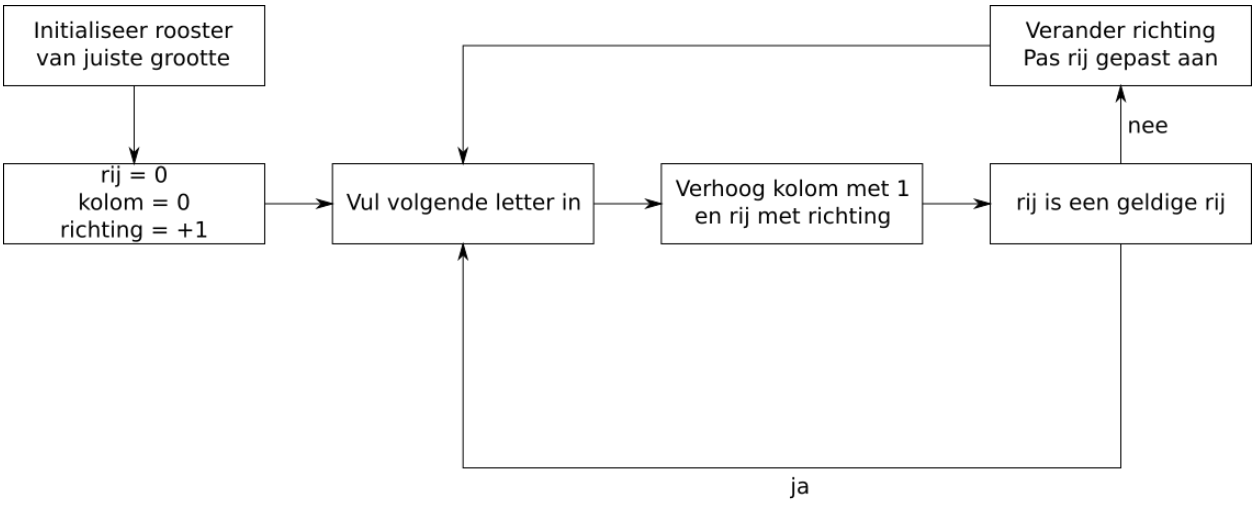

Figure 1: Schema

Bij het decoderen voer je best de volgende stappen uit:

- Bouw een rooster van de juiste grootte op

- Duidt de posities in het rooster aan waar de letters moeten komen (idem aan coderen)
- Vul de letters van de tekst in op die posities
- Haal de gedecodeerde tekst uit het rooster